

Forslag

til

Lov om prisdæmpning.

Fremsat den 20. januar 1976 af *ministeren for skatter og afgifter*.

§ 1. Til personer og selskaber m. v., som i løbet af perioden 1. marts 1976—28. februar 1977 er indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven eller sømandsskatteloven samt er registrerede i Arbejdsmarkedets Tillægspension, udreder statskassen en godtgørelse til dæmpning af stigningen i priser og omkostninger. Det er dog en forudsætning, at januarpristallet 1976 udløser mere end 1 dyrtidsportion.

Stk. 2. Godtgørelsen udgør for den enkelte arbejdsgiver 2,9 gange det samlede bidrag, han skal indbetale til Arbejdsmarkedets Tillægspension for den i stk. 1 nævnte periode.

§ 2. Der betales ikke godtgørelse på grundlag af ATP-bidrag der udredes af:

- a) staten, amtskommunerne og kommunerne.
- b) banker, sparekasser og forsikringsselskaber samt de i lov nr. 281 af 10. juni 1970 om realkreditinstitutter nævnte realkreditinstitutter.
- c) økonomiske interesseorganisationer, politiske og ideologiske organisationer, religiøse foreninger og institutioner.
- d) andre organisationer og institutioner som f. eks. faglige og oplysende foreninger, friluftorganisationer, personaleforeninger og kulturelle og selskabelige foreninger.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang de kommunale driftsvirksomheder o. lign. er berettiget til godtgørelsen.

Min. for skatter og afgifter Skd. 2. j. nr. 22-40/76.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke foreninger, institutioner m. v., der er omfattet af stk. 1.

§ 3. Der betales ikke godtgørelse på grundlag af ATP-bidraget vedrørende hushjælp og anden medhjælp i privat husholdning, såfremt lønnen er B-indkomst. Endvidere betales der ikke godtgørelse på grundlag af det ATP-bidrag, som en selvstændig erhvervsdrivende kan indbetale for at bevare medlemskab af ATP.

§ 4. Ved udgangen af hver måned, der er omfattet af ordningen, beregner arbejdsgiveren godtgørelsen på grundlag af månedens samlede ATP-bidrag. Det beregnede beløb nedrundes til det nærmeste hele kronebeløb og modregnes derefter ved førstkomende afregning af indeholdt A-skat.

Stk. 2. Arbejdsgiveren kan vente med at modregne godtgørelsen indtil afregningen af A-skat for den sidste måned i kvartalet.

Stk. 3. Såfremt den godtgørelse, der tilkommer arbejdsgiveren for en måned, ikke fuldt ud kan dækkes af indeholdt A-skat for denne måned eller senere måneder i kvartalet, udbetaler staten på begæring det manglende beløb. Begæringen kan først fremsættes af arbejdsgiveren efter kvartalets udløb. Såfremt beløbet ikke er udbetalt inden udgangen af den kalendermåned, der følger efter begæringens fremsættelse, beregnes der en rentegodtgørelse på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra den følgende måned at regne.

§ 5. Hvis arbejdsgiveren har beregnet godtgørelsen med et forkert beløb, betragtes forskelsbeløbet som vedrørende skatten.

§ 6. Ministeren for skatter og afgifter, eller efter hans bemyndigelse statsskattedirektoratet, fastsætter de nærmere regler om lovens administration, herunder regler om:

1) modregningen og udbetalingen af godtgørelsen samt skattemyndighedernes kontrol hermed,

2) arbejdsgivernes oplysningspligt og regnskabsførelse vedrørende godtgørelsen,

3) tidsfrister, indenfor hvilke arbejdsgivernes krav på modregning, henholdsvis udbetaling af godtgørelsen, skal være fremsat.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere bestemme, at statsskattedirektoratet træffer den endelige administrative afgørelse i sager om lovens administration.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Tillægspension bistår ministeren for skatter og afgifter og statsskattedirektoratet ved lovens administration.

§ 7. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om, hvorledes godtgørelsen, der beregnes på grundlag af ATP-bidraget vedrørende sømænd, skal udredes.

§ 8. Krav på godtgørelsen efter denne lov kan ikke sælges, pantsættes eller på andre måder overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

§ 9. Arbejdsgiveren skal medregne godtgørelsen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

§ 10. Gebyr til staten i henhold til kildeskattelovens § 57, stk. 2, beregnes af den indeholdte skat efter fradrag af godtgørelsen.

§ 11. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 2. Kildeskattelovens § 79 finder tilsvarende anvendelse.

§ 12. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Da det er sandsynligt, at januarpristallet 1976 vil udløse to dyrtidsportioner, foreslås det, at der sker en begrænsning af den stigning i priser og omkostninger, som dette vil medføre. Begrænsningen skal i alt væsentligt svare til den stigning, der er en følge af den sidste dyrtidsportion.

Ligesom den ordning, der gennemførtes i 1974, skal den nu foreslåede ordning gå ud på, at der af staten udredes en godtgørelse til arbejdsgiverne, og den skal ligesom godtgørelsen for 1974 beregnes på basis af ATP-bidraget. Godtgørelsen, der beregnes ud fra det samlede bidrag, d. v. s. af arbejdsgiverens og lønmodtagerens bidrag tilsammen, vil for hver beskæftiget helårsarbejder udgøre 1.252,80 kr. for hele perioden. For eksempel for en månedslønnet lønmodtager med fuldt ATP-bidrag (mindst 130 timers beskæftigelse) vil godtgørelsen udgøre ATP-bidraget på 36 kr. gange 2,9 eller 104,40 kr. pr. måned.

Godtgørelsen for 1974 blev udredt til arbejdsgiverne ved kontant udbetaling gennem ATP. Der

blev udbetalt a conto beløb på grundlag af arbejdsgiverbidraget for oktober kvartal 1973, således at de efterfølgende skulle reguleres med ATP-bidraget for den periode, godtgørelsen vedrørte.

Efter det foreliggende forslag skal godtgørelsen beregnes for hver måned på grundlag af ATP-bidraget for tiden 1. marts 1976-28. februar 1977, og godtgørelsen skal normalt udbetales ved, at den modregnes i arbejdsgiverens A-skat ved den førstkommande månedlige afregning med statsskattedirektoratet. Der bliver således en mere direkte sammenhæng mellem lønudbetalingen og godtgørelsen, end det var tilfældet efter 1974-ordningen.

Da formålet med ordningen først og fremmest er at modvirke prisstigningerne i erhvervslivet, der er en følge af udbetalingen af den sidste dyrtidsportion, har man ligesom ved 1974-ordningen foreslået, at godtgørelsen ikke udbetales til staten, kommuner og amtskommuner, banker, sparekasser og forsikringsselskaber samt realkreditinstitutter.

Man har herudover fundet det rimeligt også at undtage visse foreninger og organisationer, som

typisk ikke driver erhvervsvirksomhed. Det drejer sig om økonomiske interesseorganisationer, politiske, ideologiske og religiøse foreninger og institutioner samt faglige og oplysende foreninger m. v. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om, hvilke foreninger og organisationer m. v. der ikke skal være berettiget til godtgørelsen.

Efter lovens hovedregel vil de kommunale driftsvirksomheder o.l. som vandværker, elværker, renovation m. v. falde udenfor ordningen. Man har fundet det rimeligt, at der åbnes adgang for, at ministeren kan medtage disse virksomheder under ordningen, således at de sidestilles med private virksomheder af samme art.

ATP-bidrag, der udredes for privat hushjælp, skal efter forslaget ikke danne grundlag for beregning af godtgørelsen.

Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler for lovens administration, herunder regler om arbejdsgivernes oplysningspligt. Det er hensigten, at statsskattedirektoratet skal administrere loven. Da godtgørelsen skal beregnes ud fra ATP-bidraget, vil der dog være behov for en vis bistand fra ATP med henblik på oplysning om størrelsen af det samlede ATP-bidrag. Der skal optages forhandlinger med Arbejdsmarkedets Tilægspension om omfanget og arten af den bistand, der skal ydes, og om dækning for de merudgifter, der bliver tale om. Endvidere er det forudsat, at der etableres et samarbejde mellem statsskattedirektoratet og Erhvervsregistret, idet der i registret er foretaget en branchekodning af arbejdsgiverne, som kan anvendes ved afgrænsningen af arbejdsgivere, der er berettigede til godtgørelse.

Udgifterne til udsendelse af vejledning og drift af EDB-kørsler m. v. skønnes for finansåret 1975-76 at udgøre højst 1 mill. kr., for finansåret 1976-77 højst 1,3 mill. kr. og for finansåret 1977-78 højst 0,7 mill. kr. Tallene er skønnede, da man endnu ikke har haft mulighed for at bedømme ordningen i sin helhed.

Den foreslåede godtgørelse på 1.252,80 kr. pr. lønmodtager med normal arbejdstid i en periode på eet år vil medføre en udgift for staten, der kan anslås til omkring 1.350 mill. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Efter lovforslaget er det en betingelse for at være berettiget til godtgørelse, at arbejdsgiveren både er indeholdelsespligtig efter kildeskatteloven

eller sømandsskatteloven, og at han er registreret i ATP. Det bemærkes i denne forbindelse, at der ikke er indeholdelsespligt med hensyn til ikke-fradragsberettiget løn til hushjælp og anden medhjælp i privat husholdning.

I modsætning til 1974-ordningen beregnes godtgørelsen på grundlag af lønmodtagerens og arbejdsgeberens samlede ATP-bidrag.

Til § 2.

Kredsen af dem, der ikke er berettigede til godtgørelse, er som nævnt i de almindelige bemærkninger foreslået udvidet i forhold til 1974-ordningen, således at visse foreninger og institutioner undtages fra ordningen. Det er hensigten i en bekendtgørelse at foretage en nærmere afgrænsning af disse foreninger m. v.

Der kan herunder fastsættes regler om, at hvor foreningen m. v. driver forskellige arter af virksomhed, skal det bero på en samlet vurdering af foreningens aktiviteter, om foreningen i sin helhed skal være undtaget eller i sin helhed berettiget til godtgørelse. Driver foreningen således en erhvervs-mæssig virksomhed, der alt i alt må anses for den væsentligste aktivitet, bliver foreningen berettiget til godtgørelse på grundlag af foreningens samlede virksomhed.

Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om, at kommunale driftsvirksomheder o.l. skal være berettigede til godtgørelsen.

Det er arbejdsgiveren selv, der skal tage stilling til, om han er berettiget til godtgørelse eller ikke. Der må forudsættes at blive en del afgrænsningsvanskeligheder, og det kan derfor overvejes i forbindelse med den vejledning, der skal udsendes til arbejdsgiverne fra statsskattedirektoratet, at give meddelelse til de organisationer m. v., der må antages at være undtagne fra ordningen. Denne meddelelse baseres i så fald på den branchekodning, der er foretaget af Erhvervsregistret. Da branchekodningen ikke er fuldt dækkende og i øvrigt vil være forbundet med en vis usikkerhed, skal denne meddelelse kun være vejledende, således at arbejdsgiverne kan rette henvendelse til statsskattedirektoratet for at søge nærmere oplysning.

Til § 3.

Der kan ikke beregnes godtgørelse på grundlag af ATP-bidrag vedrørende privat hushjælp, når dennes løn er B-indkomst. Denne regel gælder også, hvis arbejdsgiveren er erhvervsdrivende og derfor indeholdelsespligtig.

Der kan heller ikke beregnes godtgørelse på grundlag af det ATP-bidrag, som selvstændige er-

hvervsdrivende kan indbetale for at bevare medlemskab.

Til §§ 4 og 5.

Udbetalingen af godtgørelsen sker ved, at arbejdsgiveren modregner den i den A-skat, han skal afregne i den følgende måned. Godtgørelsen for f. eks. april 1976 modregnes således i A-skatten for samme måned, der afregnes i maj 1976. Beregner han godtgørelsen med et forkert beløb, anses forskellen at vedrøre A-skatten.

Arbejdsgiveren foretager kvartalsvis indbetaling af ATP-bidragene som hidtil.

Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler om kontrollen med, at godtgørelsen er beregnet korrekt. Det må forventes, at kontrollen hovedsagelig vil ske på grundlag af arbejdsgiverens oplysninger på oplysningssedlerne og lønangivelsen ved udgangen af det pågældende år samt på grundlag af oplysning om de til ATP indbetalte ATP-bidrag.

Det kan undtagelsesvis forekomme, at den godtgørelse, som arbejdsgiveren er berettiget til, er større end den A-skat, han skal indbetale for den pågældende måned. I disse tilfælde kan han, hvis han fremsætter begæring derom, få forskelsbeløbet udbetalt kontant fra statsskattedirektoratet. Sådanne begæring skal omfatte et kvartal og indsendes efter udgangen af kvartalet. Statsskattedirektoratet udbetaler snarest og inden udgangen af den følgende kalendermåned beløbet. Ved udbetaling efter denne frist forrentes den kontante godtgørelse fra fristens udløb.

De arbejdsgivere, der foretrækker det, kan vente med at modregne godtgørelsen indtil udgangen af det pågældende kvartal.

Hvis der forsætligt eller ved grov uagtsomhed modregnes et for stort beløb, og der som følge heraf indbetales et for lille A-skattebeløb, vil forholdet være omfattet af straffebestemmelsen i kildeskattelovens § 74. Kræver arbejdsgiveren med urette et beløb udbetalt kontant, vil der ved for-

sætlige forhold kunne blive tale om straf for bedrageri.

Til § 6.

De nærmere regler om lovens administration vil blive fastsat af ministeren for skatter og afgifter. Det er hensigten, at statsskattedirektoratet skal administrere ordningen.

Da det er Arbejdsmarkedets Tillægspension, der modtager de kvartalsvis indbetalinger af ATP-bidrag samt udfører de årlige reguleringer heraf, bistår ATP statsskattedirektoratet med oplysninger til brug ved statsskattedirektoratets kontrol af arbejdsgivernes beregning af godtgørelsen.

For at undgå efterreguleringer langt ud i fremtiden, kan der fastsættes tidsfrister for fremsættelse af krav på godtgørelsen.

Til § 7.

Af praktiske grunde foreslås det, at de normale regler for godtgørelsens udbetaling kan fraviges, for så vidt angår tilfælde, hvor godtgørelsen beregnes ud fra sømændenes ATP-bidrag. Det kan vise sig hensigtsmæssigt, at der i disse tilfælde skal ske kontant udbetaling.

Til § 9.

Godtgørelsen er skattepligtig indkomst for modtageren, ligesom det var tilfældet efter den tidligere ordning. Det er dog en forudsætning, at der ikke er tale om en modtager, der er omfattet af skattefrihedsreglerne.

Til § 10.

Efter kildeskattelovens § 57, stk. 2, skal der, hvis der ikke indgives rettidig redegørelse, erlægges et påkravsgebyr på 1 pct. af det beløb, der skal indbetales. Gebyret andrager dog mindst 50 kr. og højst 300 kr. Da det beløb, der skal indbetales, reduceres med godtgørelsen, kan gebyret kun beregnes af det nedsatte beløb. Provenutabet herved vil meget skønsmæssigt andrage 200.000 kr.